

[Finansministeren.]

ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard havde svært ved at følge med. Jeg tror, at det ærede medlem havde en vis konsekvent idé. Jeg forstod ham således, at pengene skulle sættes ind på en særlig konto i nationalbanken, men det er dog ikke nogen speciel idé; der er andre, der har haft den samme tanke, og det ærede medlem har før kritiseret den. Det må altså være noget i retning af, at samtidig med at pengene sættes ind på en særlig konto, skal statens træk på nationalbanken begrænses.

Der er fremskridt i den konservative plan, idet man nu er klar over, hvad man ikke var under forligsforhandlingerne for 2 år siden, at man ikke bare kan sige, at staten ikke må trække på nationalbanken. Det må kræves, at staten bruger færre penge, og en af hovedideerne er, så vidt jeg har forstået, at staten ikke skal finansiere boligbyggeriet direkte med penge, men udstede obligationer. Men hvis der — hvad også det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard var inde på — skal bygges det samme som hidtil, skal der også sælges den samme obligationsmængde som hidtil. Meningen bliver vel, at nationalbanken for de penge, der står på den særlige konto, skal købe disse obligationer. Det vil ikke blive meget lettere af det; det er kun et ekstra omsvøb. Det kan være, det er det ærede medlems tanke, at i stedet for at nationalbanken køber så mange obligationer som hidtil, skulle pengene gå ind i de private banker til det private erhvervsliv. Så synes jeg, man skulle sige det fra konservativ side, for så er konsekvensen altså, at boligbyggeriet skal sættes ned. Hvis det er det, man ønsker, må det ærede medlem hellere direkte stille forslag om at sætte boligbyggeriet ned, så ved vi, hvad vi har at rette os efter.

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard fremsatte en plan i fire punkter, og jeg tør nok sige, at målene kan vi vist alle være enige om. Det var øget opsparing, besparelser på statsbudgettet, standsning af kampen mellem løn og priser og øget produktion. Men det kniber jo, når vi når til midlerne. Her nævnte det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard nogle af de forslag, det radikale venstre har fremsat, og som der forhandles om endnu. Jeg kan godt tilsige

støtte til videre forhandling af disse, således at vi søger at nå de resultater, vi nu kan nå. Jeg tror imidlertid ikke, at man, selv om man tænkte sig, at de forslag, det radikale venstre har fremsat, blev gennemført, alene derigennem ville have løst vort lands økonomiske problemer, og det tror det ærede medlem vist egentlig heller ikke.

Hvad angår spørgsmålet om at øge produktionen og investeringerne gennem forslag om ændrede afskrivningsregler og oprettelse af investeringsfonds spurgte det ærede medlem hr. Poul Møller mig, hvor langt vi er nået. Som tingets ærede medlemmer ved, er betænkningen lige blevet færdig. Jeg kan kun sige, at der er gjort et stort arbejde af medlemmerne i udvalget, og at det skyldes et stadigt pres fra min side, at betænkningen er blevet så tidligt færdig. Jeg er meget taknemlig herfor, men dermed er vi ikke færdige med arbejdet. Det er meget svært at udarbejde disse lovforslag, og det, at den tid, der bliver til behandling af lovforslagene, er knap, gør det ikke mindre nødvendigt, at man er meget omhyggelig med lovforslagenes udarbejdelse. Så snart vi er nået til ende, skal vi imidlertid se at få dem frem. Der er dog det at sige til det, at selv om vi skal have valg den 14. maj, er der meget, der taler for, at tinget skal ind efter valget, således at der skulle være mulighed for at få dem gennemført i forsommeren.

Med hensyn til kapløbet mellem lønninger og priser er det vel sådan, at medens vi hidtil har været så bekymrede over pristigningerne, er vi nu i stedet for bekymrede over prisnedgangen. Vi har vel imidlertid også lov at tage det lyspunkt med, at det fald i priserne og den nedgang, vi har haft i landbrugspriserne i den sidste måned, og som jeg beklager mindst lige så stærkt som landbruget, har i hvert fald den gode side, at det medfører en nedgang i pristallet; det synes jeg taler for, at vi søger at stabilisere pristallet ved at gennemføre sparebeviserne. Vi har virkelig en mulighed herfor både i april og juli måned. Det store problem bliver således ikke så meget kampen mellem lønninger og priser som de valutavanskeligheder, vi bliver stillet overfor som følge af nedgangen i landbrugets priser.